N°. 16. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 6 Februarij.

De Arnhemsche Courant

gt zich, in haar N°. van den 2 dezer, eenen toon nzen opzigte aan, tot het voeren van welken wij af zijn, haar het regt of de bevoegdheid toe eennen. Zij schijnt thans in Nederland op den van: *de onfeilbare* aanspraak te willen maken; welke achting wij ook koesteren voor hare verstem. en welke erkentelijkheid wij en alle opregte rlanders haar rekenen schuldig te zijn, voor de ht en volharding, met welke zij de constitutionele nselen in ons land voorstaat en tracht te doen veld en, — wij mogen daarom niet toelaten, dat zij ns, hen, die met geenen minderen ijver en goede elingen nevens haar arbeiden, eenen toon en eene ding aanneme, als tegen kinderen of schooljongens; opdat het haar blijke, dat, hoeveel jonger onze rant als staatkundig blad ook zij, dan zij-zelve, echter daarom niet zoo gemakkelijk gaat, ons maar estraft aan te wrijven en toe te duwen, wat men kiest, — willen wij, in antwoord op het door haar ons gerigt voornoemde artikel, hier het een en er in het midden brengen, hetwelk, zoo wij mee-, het bewijs zal leveren, dat zij het nog niet tot hoogte der *onfeilbaarheid* gebragt heeft.

°. Zullen wij bewijzen, dat wij de woorden *pernlyke aanvallen* (tegen den heer VAN DOORN,) *wel teregt* gebezigd hebben, en dus de les niet behoe-, dat wij eerst moeten overwegen, eer wij schrijven.

II°. Zullen wij aantoonen, dat de waarschuwing, te zorgen, dat wij niet *telkens* op hetgeen wij den moeten terug komen, kwalijk geplaatst was en te pas kwam.

III°. Zullen wij aanwijzen, dat, welk doorzigt de *nhemsche Courant* zich zelve ook moge toekennen, echter *dit* met anderen gemeen heeft, dat zij *later* prijst en aanbeveelt, wat zij *vroeger* meende te eten veroordeelen, en, als ongeschikt of onverdienlijk, aan de publieke opinie te moeten signaleren.

° Wij onderwerpen, *vooreerst*, de volgende vraag aan er gezond menschenverstand:

Wanneer een land, gedurende jaren, slecht bestuurd – daardoor het volk onder lasten en schulden als pletterd wordt; – de nationale geest werd uitgedoofd, slaafsche onderworpenheid aangemoedigd en beond; -- wanneer de regering en de wetgeving, der welke dit alles plaats vond, *talryke leden* telde: , – b. v. – den Koning, het hoofd, dien men algemeen zeer vast en onwankelbaar in zijne *eigene* gedeus, denkbeelden en beginselen beschouwde.

Een zeven- of achttal Ministers, die, ieder op zijne r, naar gelang der behoeften, fraai gestelde redeeringen hielden, en beloften deden, om de overtuiging r te stellen, dat men *kon* en *moest* voortgaan op ingeslagen weg.

Eenen raad van State, die den Koning en zijne isters moest voorlichten.

Eene Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal, ke bij magte waren, den voortgang op den heillen weg te stuiten, – die het echter niet deden; en welker eigenschappen uit te drukken men de zankoppeling heeft uitgedacht der woorden: *gerektuld* en *onderworpen-geloof*: --

Wanneer het grootste aantal dier leden, ieder in den en, heeft medegewerkt, om het vaderland in den land te brengen, waarin het zich bevindt; -- en staat nu echter iemand op, die ÉÉN man uit die allen, en zegt: » DIE *man*, DIE persoon, met DIEN, is hoofdzakelijk de schuld van alles:" dan vragen aan elk onpartijdig oordeel, of dit een PERSOONLIJKE val te noemen is, al dan niet? Wij gaan verder vragen, wanneer men *dien* éénen man van overdreven eerzucht beschuldigt; hem, in een constitutioneel land, eenen Oosterschen *groot-vizier*, eenen ... en dergelijken noemt; wanneer men zelfs nog ... der ... zijnen, in het graf rustenden, ... te berde brengt, om zoo mogelijk tegen den ..., die *hem*, den zoon, bezielt te getuigen, dan ... wij wederom: is dit een *persoonlyke aanval*. Dan ... Wanneer gij lezer, aanneemt, dat de en hem uitgebragte beschuldiging gegrond is, zult gij dan wanneer gij dezen *man*, dezen *persoon* ontmoet, zijnen *naam* hoort noemen, of leest, zult gij dan tot U zelven zeggen: neen deze *man*, deze *persoon* deed dat kwaad aan mijn vaderland niet: niet *hy* bezit die overmatige eerzucht, -- het is slechts *zyn politiek karakter*, hetwelk die bezit? -- Maar *wien* behoort dan het politiek karakter, zoo niet *den persoon?*

Nog meer, wanneer eens de Hooge Raad, op grond der ingebragte beschuldigingen, termen gevonden had tot vervolging, en, zoo goed mogelijk, onze onvolkomene wetsbepalingen had te baat genomen om, wegens de onheilen over het vaderland gebragt, te veroordeelen en te straffen; wat zou dat ligchaam volgens art. 115 van het Code Pénal gestraft hebben – het afgetrokkene denkbeeld, het *politieke karakter* of -- den *persoon?* De wet zegt: -- » HIJ" -- dat is de *man-zelf*, *de persoon*, de *geheele mensch* zal gestraft worden, met uitbanning.

Wanneer dan de wetten van een land straffen tegen den PERSOON, wegens onwettige *politieke* daden of handelingen uitspreken -- [en de zoodanige werden er, onder het dusgenaamde Groot-Vizierschap, meerdere begaan,] zal men dan niet mogen beweren dat, bij het aan eenen staatsman te laste leggen van hoofdzakelijk de oorzaak te zijn der rampen van zijn vaderland, en van de daartoe mede geleid hebbende onwettige handelingen, dit niet als *aanvallen* moeten beschouwen, welke zijnen PERSOON aangaan?

Het publiek moge hier beslissen?

Wij gelooven intusschen hier mede te bewijzen, dat wij de woorden *persoonlyke aanvallen* wel en teregt gebezigd hebben, en de insinuatie derhalve, om eerst te overwegen eer wij schrijven, opdat wij de achting van het publiek zouden kunnen blijven behouden, niet te pas kwam.

De *A. C.* geeft wel eene difinitie van de woorden *persoonlyke aanvallen*, door te zeggen, dat dit de zoodanige zijn, welke iemand *in zyn particulier leven vervolgen.* Wij zouden hier nog weder, op de wet wijzende, en ook door de herinnering aan den invloed, welke *openbare* aanvallen, zij het dan ook louter *politische*, op het particuliere leven *kunnen*, en bijna zeker *moeten* uitoefenen, nog veel voor onze stelling kunnen aanvoeren; -- doch het is er verre af, dat wij die difinitie kunnen beamen. Wanneer men *politiek* redeneert, [en wij deden het bij ons bestreden artikel,] dan noemt men *persoonlyke* aanvallen, in onderscheiding van *algemeene* aanvallen; de zoodanige, welke tegen de *gansche* regering, de wetgeving, tegen *geheel het gevolgde stelsel* gerigt zijn. *Deze* aanvallen zijn dan *niet* persoonlijk. Maar persoonlijk worden zij, wanneer men zegt: *Die* Minister, aldus geheeten, is overmatig eerzuchtig; *die* Minister wil heerschen, als een Oostersch Groot-vizier; *die* Minister mist de vereischten, om een constitutioneel land te helpen besturen, enz. Dit noemen wij dan *persoonlyke* aanvallen, in politiek, omdat ze *niet* betreffen den gang der regering of de wetgeving, in het algemeen, maar den invloed, welke *een bepaald aangewezen* PERSOON daarop uitoefent.

Wij onderwerpen deze definitie met gerustheid aan het oordeel van elken onpartijdige, en vragen dan: kan men geene *persoonlyke* aanvallen doen, zonder den wil om iemand in zijn particulier leven te vervolgen? -- Zoo ja, kan men, ook in het *politieke*, *persoonlyke* aanvallen doen, dan had de *A. C.* zoo voorzigtig moeten zijn geweest, voor mogelijk te houden, dat wij *dezulken* bedoeld hadden; en wilde zij dan op hoogen toon lessen geven, en vorderen, dat wij onze woorden zouden terug nemen, dan had zij zich eerst zeker moeten stellen, dat wij met *persoonlyke* aanvallen bepaaldelijk bedoeld hadden: vervolgingen in het particuliere leven, volgens *hare* definitie.

Dat de *A. C.* wel degelijk eenen PERSOON in den heer VAN DOORN kent, wanneer zij zijn politisch karakter bestrijdt, blijkt uit de volgende zinsnede in haar artikel » *de nieuwe Koning en de niet nieuwe regering.*" » Er is hier geene sprake van den heer VAN » DOORN, want ofschoon die Pacha, niet van drie » staarten maar van zeven portefeuilles, in ons oog, de » allernoodlottigste PERSOON is, voor de populariteit » des Konings en de constitutionaliteit zijner rege- » ring, enz."

Wanneer de *A. C.* het politische *karakter*, dat zij bestrijdt, zelve omschrijft met den naam van *persoon*, dan kan zij het niet vreemd vinden, dat een ander, welke dat karakter aangevallen ziet, zegt: dat zijn *persoonlyke* aanvallen.

Wij zouden nu van dit eerste punt kunnen afstappen, doch wachten de bedenking:

» Gij-zelf doet meermalen zulke aanvallen, [welke » niet tegen de regering *in het algemeen*, maar te- » gen eenen staatsman, *persoonlyk*, gerigt zijn:] waar- » om neemt gij dan de pen tegen ons op, wanneer » wij het doen?"

Wij doen, antwoorden wij, ook zulke aanvallen, wanneer wij bewijzen in handen hebben, dat zij verdiend zijn. Wij keuren die af en bestrijden ze, wanneer zij ons voorkomen, onbillijk of onverdiend te zijn, en door geene deugdelijke bewijzen te worden gestaafd.

Dit deden wij, bij de aanvallen tegen den heer VAN DOORN, wij deden het evenzeer, bij de aanvallen tegen den heer ROCHUSSEN, toen er nog geen deugdelijke bewijzen bestonden, dat ZExc. geene algeheele opening van onzen financielen toestand aan de Staten-Generaal geven zou.

Toen wij *die* bewijzen in de verbalen der sectien vonden, zeiden wij *eerst*: de heer ROCHUSSEN heeft aan onze verwachting niet beantwoord.

Dit noemde de *A. C. schaamrood tot haar terug keeren van de jeugdige verleide.* Doch neen, wij waren niet schaamrood, en zullen het nimmer zijn, dat wij niet veroordeelen, zonder bewijzen!

Het scherper doorzigt der *A. C.* moge deze zich bekwaam doen oordeelen, de toekomst te doorzien, en geene bewijzen noodig te hebben, om te bepalen, *hoe* men moet oordeelen. Wij, meer bekrompenen, zullen ons maar aan de bewijzen houden.

Dat de heer VAN DOORN juist de inconstitutionele man bij uitnemendheid *was*, dat hij daarom in de eerste en voornaamste plaats moest worden aangewezen, als geen Minister kunnende blijven, – dit vonden wij, (daar wij *bewyzen* hadden, dat zóóvele anderen tot het kwaad hadden medegewerkt,) onbillijk en onverdiend.

Daar men, voor *zyne* zooveel *grootere* schuld, dan die van anderen, overigens GEENE *bewyzen* leverde, werden wij opgewekt, dit gebrek aan te toonen; en wij meenden bevoegd te zijn, tot versterking onzer redeneringen, te zeggen, niet wat wij van zijne *huiselyke* deugden, maar wat wij van zijne handelingen, in vroegere *politieke* betrekkingen, als *Gouverneur* en *Minister*, waren te weten gekomen. Het bekende en bewezene goede van een vroeger politiek karakter mogt, dachten wij, wel tegen het *niet* bewezene kwade van het latere worden overgesteld.

II°. Het was de heer VAN DOORN, *zoo als wy hem* DESTIJDS kenden, dien wij niet, zonder bewijzen, *by voorkeur*, wilden veroordeeld hebben.

Dit zeide echter niet: wij achten dien Minister voor het vervolg tot het plegen van ongrondwettige daden buiten staat; hij zal ze onder de nieuwe regering niet begaan; -- en dit zouden wij toch moeten gezegd hebben, zou de les te pas komen, welke de *A. C.* ons geven wil, dat wij niet *telkens* op hetgeen wij stelden moeten behoeven terug te komen. [Men ziet het hier boven, met hoeveel regt, ons dit ten aanzien van den heer ROCHUSSEN, in de *eerste* plaats, verweten wordt.]

Maar dat wij *later* van eene inconstitutionele daad kennis bekwamen, welke wij niet konden aannemen, zonder voorkennis en medewerking van den chef van het kabinet des Konings te hebben plaats gevonden; dat wij, hierin alzoo een *bewys* meenende te vinden van ongrondwettigheid, dit, goed rond goed zeeuwsch, te kennen gaven, dat is geen terug komen op hetgeen wij vroeger stelden; zoo als de *A. C.* ons dit wil aanwrijven want wij *hadden* geenszins gesteld, dat het niet zou gebeuren. Neen, het was oordeelen naar bewijzen: het was blijk geven, dat onze vroegere verdediging niet uit partijdigheid was voortgevloeid, maar dat wij er naar streven, in *ieder* geval,

den ons geschonken bijnaam van » *de opregte*" werkelijk te verdienen; en wat wij vroeger gesteld hadden *bleef daarom nog in deszelfs geheel en onaangeroerd.*

Nu wij overigens zien, dat de minder of meerder krachtige of bescheidene aanwijzingen van begane onwettigheden niet baten; (hebbende wij nog niet vernomen, dat er is terug gekomen op de schorsing van *wets*bepalingen;) nu komen wij mede tot de overtuiging, dat het belang des vaderlands, het vertrouwen in de constitutionele gezindheden der regering, de aftreding van den heer VAN DOORN, en andere zijner ambtgenooten vordert, en wij namen dáárom in ons vorig nummer het artikel uit de *Arnhemsche Courant* over: » *De nieuwe Koning en de niet nieuwe regering.*"

Hebben wij, bij de beide voorafgaande punten, aangetoond, dat de *A. C.* alians daar *feilen* kan, waar zij vermeent, op meesteraentigen toon, lessen aan hare zusters te moeten geven, wij zullen nu:

III°. bewijzen, dat zij *dit* met anderen gemeen heeft, dat zij *later* aanbeveelt en voorstaat, wat zij *vroeger*, als ongeschikt om vertrouwen te geven, als onbekwaam, aan het publiek had gesignaleerd.

Wij moeten hiertoe hare eigene woorden gebruiken.

In haar N°. 218, van 1 Nov. 1840, treffen wij het volgende aan: [met een heilzaam oogmerk geschreven; hieraan twijfelden wij ten aanzien der *A. C.* nog *nimmer*, zelfs niet wanneer zij ons lessen geeft.]

» Tot ons leedwezen echter, zagen wij ons dadelijk » genoodzaakt, *mistrouwen* op te vatten, tegen den » minister, die, gelijk wij zullen aantoonen, de feilen der regering tracht te *verbloemen.*

» Dit joeg ons *mistrouwen* aan, zoowel opzigtens » het *politisch karakter*, als opzigtens de *bekwaam-* » *heid* van den jongen minister.",

[Wat nu, door aankomende menschen in het *politische*, tot verdediging van den minister, op hetgeen de *A. C.* hier verder laat volgen, kon gezegd worden, — dat kunnen de vrienden van naauwkeurig onderzoek vinden, in het N°. 134 der *Vliss. C.* van den 6 Nov. 1840.]

In het N°. 219, der *A. C.* van den 3 Nov. 1840, leest men:

» Hoe meer men de aanspraak van den minister van » financien herleest, hoe meer men er den *geest van* » *verbloeming*, waarvan wij reeds in een vorig arti- » kel gewaagden, in opmerkten."

[Wij verwijzen hen, die willen onderzoeken, weder met opzigt tot hetgeen hier verder wordt aangevoerd, naar de wederlegging in het bovenaangehaalde N°. der *Vliss. C*]

Dit een en ander wees zoo ongeveer den graad van VERTROUWEN aan, welken *de zin voor openbaarheid*, de *rondborstigheid*, het *politisch karakter* van den nieuwen Minister aan het publiek, voor hetwelk de *A. C.* schreef, haar toescheen te moeten inboezemen.

Bij de stelselmatigheid en consequentie van de *A. C.* en hare bekende afkeuring van het opnemen door dagbladen, van stukken welke niet in den geest en de meening dier bladen zelve geschreven zijn, moet het er voor gehouden worden, dat zij zóódanige stukken, welke zij zonder aanmerking of teregtwijzing plaatst, *goedkeurt*, er zich mede vereenigt.

Dit deed zij nu achtervolgelijk met een aantal artikelen, onder het opschrift: *Financiële beschouwingen*, aanvangende met het N°. 225 van 11 November, ll. in welk eerste reeds dadelijk voorkomt:

» dat de met zooveel spanning en hoop verwach- » te voordragten van den jongen *genialen* minister niet » anders kunnen beschouwd worden, dan als een *hu-* » *telyk zamenweefsel* van al hetgeen sedert eene reeks » van jaren tot de meest gegronde klagten, tot de » bitterste bezwaren aanleiding heeft gegeven."

In haar N°. van 12 November ll. heet het:

» EEN FINANCIER, MET ALLE BESCHEIDENHEID ZIJ HET GEZEGD, IS UWE EXCELLENTIE NIET; *doch tot pleitbe-* » *zorger schynt Uwe Excellentie nóg minder aanleg* » *te bezitten.*"

Wij zouden nu nog menige kolom kunnen vullen met aanhalingen uit de *A. C.*, allen de strekking hebbende, om den geringen graad van vertrouwen aan te wijzen, welken het politische karakter en de financiele bekwaamheid van den heer ROCHUSSEN der natie konden aanbieden; doch moeten ons bekorten.

Dit was dan de wijze, op welke de nieuwe Minister, na de bekendwording der resultaten van zijnen arbeid, bij de lezers der *A. C.* werd ingeleid.

En wat is NU het geval?

Ieder begrijpt het, dat, bij ons nog altijd verwikkeld financie-wezen, in den Nederlandschen Minister van financien, niet slechts het *vertrouwen* der natie, maar ook *groote, buitengewone*, KUNDE en FINANCIELE BEKWAAMHEDEN onmisbare vereischten zijn.

Moet nu, om het vaderland uit deszelfs bedenkelijken financielen toestand gered te zien, deze gewigtige portefeuille blijven opgedragen aan eene Excellentie, wiens *politisch karakter* reeds bij zijn eerste werk, *mistrouwen* inboezemde? die » *geen financier* » *is, en nog minder aanleg heeft, om pleitbezorger* » *te zyn?*"

De *A. C.* meent JA. [Zie haar N°. 21 van 30 Januarij ll.]

» Men trekke dus ééne lijn, tusschen den Koning en » zijne nieuwe Ministers: de heeren ROCHUSSEN, BAUD » en LIST aan de eene zijde, en de Ministers der vorige » regering . . . . anderen zijde."

Dus beveelt men *thans* der natie eenen Minister van financien aan, welke *vroeger*, op de door ons omschrevene wijze aan haar werd voorgesteld; wiens politisch karakter reeds dadelijk *mistrouwen* inboezemde en die *geen financier was.*

Wanneer men zich zóóveel doorzigt toeschrijft, dat men het *anderen* misduidt, die niet willen geoordeeld hebben, zonder deugdelijke bewijzen te hebben verkregen, — dan had men ook moeten kunnen voorzien, dat het later wenschelijk zou zijn, *zulk* eenen Minister van financien te *hebben* en te *behouden*; en dan zal men geene zinsneden moeten schrijven, of plaatsen, welke geene andere uitwerking hebben konden, dan het vertrouwen op het *politisch karakter* en op de *bekwaamheden* van ZULK eenen Minister bij de natie grootelijks te verminderen.

Wij geven dit een en ander aan de *A. C* in overweging, en gelooven, dat zij zal moeten toestemmen, dat, wanneer *anderen* soms *later* gunstiger of ongunstiger over personen of zaken oordeelen, dan *vroeger*, — zij zich niet mag beroemen, daarop eene uitzondering te maken; en dat dus de lessen, die zij anderen op vrij hoogen toon meent te moeten geven, zeer wel door *haar zelve* kunnen benuttigd worden.

En nu voor ditmaal genoeg.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Gelet op het besluit van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, van den 16 November 1839, Provinciaal blad No. 110.

Herinneren bij deze de belanghebbenden, dat de rondreis der Landmeters voor de velddienst, bij de bewaringen van het Kadaster en de Hypotheken, ter opneming van al zoodanige veranderingen in den toestand der grondeigendommen, als welke eene meetkundige bewerking vereischen, in ieder arrondissement jaarlijks een aanvang neemt op den eersten Maart, en dat mitsdien uiterlijk voor den 25 dezer maand, ter Secretarie dezer Stad aangifte zal moeten zijn gedaan, van alle zoodanige ten aanzien der grondeigendommen, het zij door splitsing of vereeniging van perceelen, stichting of slooping van gebouwen, aan-, bij- of herbouw, als anderzins plaats gehad hebbende veranderingen, welke eene meetkundige opneming vereischen, en van alle zoodanige splitsingen en vereenigingen als welke, om daarop eenige akte, grondeigendommen betreffende, op te maken of te doen opmaken, men ten zijnen koste mogten verlangen, te doen bewerkstelligen, ten einde de met deze meetkundige opneming belasten Landmeter, bij zijne te doene rondreize, daarvan het vereischte gebruik zoude kunnen maken.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigt en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 2. Februarij 1841.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Gezien het besluit van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, van den 16 November 1839, Provinciaal blad No. 110.

In aanmerking nemende dat vóór of op den 1 Maart aanstaande, aan den Controleur van het Kadaster in deze Provincie, opgave zal moeten gedaan worden, van de bij dezelve bekend gewordene of aangegevene veranderingen, in de belastbare opbrengsten der gebouwde en ongebouwde eigendommen, welke eene opneming ter plaatse zullen vereischen.

Herinneren bij deze de belanghebbenden, dat hunne daartoe strekkende opgaven vóór of uiterlijk op den 25 dezer maand, ter Secretarie dezer Stad zullen behooren te worden ingeleverd, terwijl zij het niet ondienstig achten, dezelve indachtig te maken op de bepalingen, welke met betrekking tot de jaarlijksche opneming der in dezen bedoelde veranderingen, en de toekenning van tijdelijke vrijdom van grondbelasting of van verhooging derzelve, voor de gevallen van stichting enz. van gebouwen bij de wet van den 18 Maart 1828, (Staatsblad No. 8,) voorzien zijn vastgesteld en welke luiden als volgt:

A. Dat de opneming van de veranderingen in de gebouwde eigendommen, in derzelver belastbare waarde voorgevallen, uitsluitend opgedragen blijft aan den Controleur van het Kadaster, of waar de zoodanige niet is aangesteld, aan eenen anderen door de Gouverneur daartoe bepaaldelijk aan te wijzen ambtenaar van dat vak, en zal dezelve deze werkzaamheden verrigten, met overleg van de zetters der belastingen in de gemeenten.

B. Dat gezegde opneming zal plaats hebben eenmaal 's jaars, en aanvangen op zoodanig tijdstip als de Gouverneur der Provincie meest doelmatig zal oordeelen, altijd evenwel zoo vroegtijdig dat ten minste de uitkomst en de veranderingen welke voor den 30 Junij van ieder jaar tot stand gekomen zijn nog kunnen opgenomen worden in de verzameling leggers, welke moeten dienen voor de vervaardiging der kohieren der grondbelasting van het volgende jaar.

C. Dat men bij deze jaarlijksche opneming zal in aanmerking nemen, niet alleen de gebouwen welke nieuw gesticht of weder opgebouwd zijn, maar ook de gedeeltelijke vernieuwing of uitbreiding door bijbouw, en alzoo alle eenigzins aanmerkelijke vernieuwing of vergrooting der perceelen, hetzij door afbraak en weder opbouw, of door aantimmering van een of meer vleugels of kamers, van eenen stal, een koetshuis, een koepel, tuinhuis of keuken of door verhooging met een of meer verdiepingen van het geheel of een gedeelte des gebouws enz.

(Het vervolg hierna.)

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 28. Januarij. Door de strenge koude in Posen 4 personen onder weg doodgevroren. -- Door de kopschap van een schaapherder, die zich met een lantaarn stal te slapen lag, is te Uscikowo de stal met vele schapen verbrand; de drogkaard is er bij omgekomen. Te Palezij insgelijks een schapenstal met 700 schapen en veel ander afgebrand.

-- Berigten uit Smirna, 9 Januarij gedagteekend en te Marseille ontvangen, zeggen onder anderen dat *Ibrahim*-Pacha, *Zekeriah*-Pacha, den nieuw benoemden bevelhebber der Po die zich naar Damascus begeven had, met eigen handen hoofd heeft afgeslagen. Volgens anderen was de dus ged *Mehemed Reschid*-Pacha.

-- Uit Konstantinopel heeft men tijdingen van den 9 Januarij. De Turksche kanonniers hebben zich aan den havenkant het schieten geoefend, maar hebben, bij die gelegenheid, ha bij ongeluk of met opzet een Grieksch vaartuig hevig beschot hetwelk van Tarapia kwam en de kazerne moest voorbij zei Het vaartuig hersch zijne vlag en liet ... doch de kogels ven hem toegezonden, waardoor, onder anderen, een geestelij die onder Fransche bescherming stond, doodelijk werd getro deze daad zal gevolgen hebben.

ENGELAND.

LONDEN, 27. Januarij. In den Londenschen *Standaard* men: de drie executeurs van wijlen den heer *Hay Dawkins* ben verklaard, dat de overledene heeft nagelaten eene bea van 7 miljoen guldens. Alleen voor zegelregt is er betaald som van 140,000 guldens; later zal het successieregt met minder guldens betaald moeten worden. De heer *Dawkins* 's jaars een groot miljoen guldens inkomen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 31. Januarij. Uit Gilly (Henegouwen) sch men van den 29 dezer, dat het kruidmagazijn, in de nabij van dat dorp gelegen, is gesprongen. Verscheidene mensch zijn daarbij omgekomen, en eenige zijn zwaar gewond.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 1. Februarij. Z. M. besloten hebbende, dat eene werving van Vrijwilligers voor de afdeeling gr diers in het groot hertogdom Luxemburg zal plaats hebben, zijn door den heer Directeur-Generaal van Oorlog derwaarts serjant en een grenadier van dat corps gezonden, om in verschillende gemeenten aldaar vrijwilligers aan te werven.

-- De Studenten der Utrechtsche Hoogeschool hebben be ten, ter gelegenheid van het 205° jarig bestaan dier Hoogesch op den 26 Maart aanstaande, eenen gecostumeerden optogt geven, voorstellende den plegtigen intogt van *Willem II* bin Utrecht, in het jaar 1249.

Stand der Thermometer volgens FAHRENHEIT.

			's morg. 8 ure.	's nam. 1 ure.	's av. 10 u
Donderdag	4	Februarij	15°	26°	18°
Vrijdag	5	»	12°	18°	

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen, te MIDDELBURG,

den 4 FEBRUARIJ 1841.

De Nederlandsche Mudde.		De Nederlandsche Mudde.	
O. Walcher. Tarwe	ƒ 8,50	Haver	ƒ 3,5
Nieuwe dito dito	- 7,90	Zeeuwz. Groene Erwten	- 6,75
O. Zeeuwsche Tarwe	- 8,10	Idem Paardeboonen	- 4,75
Nieuwe dito dito	- 7,35	Idem Duiveboonen	- 0,0
Z. Rogge	- 6,50	W. Koolzaad	- 14,0
Winter Garst	- 5,00	Z. Koolzaad	0,0
Zomer Garst	- 4,50	Kanariezaad	- 0,0
Walchers Paardeboonen	- 5,00	Raap-Olie	ƒ 47,00 p.
Idem Bruine Boonen	- 10,75	Patent-Olie	- 49 50
Idem Witte Boonen	- 9,85	Lijn-Olie	- 37,00
Idem Witte Erwten	- 0,00	Lijnkoeken ƒ 00,00 per	000
Idem Groene Erwten	- 7,90	Raapkoeken - 00,00 p.	000
Boekweit	- 0,00		

Tarwenbrood het Ned. Pond 17 en een halve cent; Masteluinbrood 15 en een halve cent, Roggenbrood 15 en een halve c

---

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 5 Februarij. Sedert den 3 dezer tot heden is alhier ter Reede gekomen:

Voor Rotterdam bestemd:

Adriana, J. de Jong, Liverpool, klipzout; is wegens de vorst binnen de haven gekomen. De schepen, in onze vorige gemeld, als naar Antwerpen opgezeild zijnde, zijn wegens het ijs op de Reede terug en binnen de haven gekomen.

Van Antwerpen is de Schelde afgekomen en van onze Reede naar Zee gezeild:

Alart, J. G. Lund, Messina, ballast; is door de stoomboot Noord, kapitein N. J. van der Heyden, naar de Reede gesleept, doch wegens de vorst zijn beide binnen de haven gekomen.

Advertentien.

*** De onbekende Erfgenamen, Schuldeischers en Schuldenaars, der onbeheerde nalatenschap van wijlen *HENDRIK SPEELEVELD*, overleden te Vlissingen den 22° Augustus 1840, worden verzocht om vóór den eersten Maart aanstaande, met overlegging der bewijzen van hun regt of tot betaling, zich te vervoegen bij den ondergeteekenden, als *Curator* dier Nalatenschap.

VLISSINGEN, den 4 Februarij 1841.

G. ROTTIER.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.